

ÓHEGY-HÍREK

ÓBUDA HEGYVIDÉKIEK EGYESÜLETÉNEK LAPJA • XIX. ÉVFOLYAM 5. SZÁM • 2014. JÚNIUS

ÓHEGY NAPOK – 2014

„NÉMET FÖLDRŐL GYALOGSZERREL, TUTAJJAL ...”

Az Óbuda-Hegyvidékiek Egyesületének három napos rendezvénye
június 13-14-15.

Táborhegyi Népházban, Óbuda-Táborhegy, Toronya utca 33.

Június 13. péntek, 18 óra:

Az Óhegy Napok ünnepélyes megnyitója

„Régi képek, régi tárgyak – sváb múlt emlékei”
és Czeczei József „Duna mentén autóbusszal Óbudára”
című kiállítások megnyitója

„Elődeinkről...” - Gyimesi László beszélget Gálosfay Jenőnével,
a „Német földről gyalogszerrel, tutajjal” című könyv szerzőjével

Menüettől a polkáig. – sváb táncok az ALERTON-klub táncoslábú asszonyainak
előadásában. A koreográfiát összeállította és betanította Holup Orsolya

Kötetlen beszélgetés vörösborral, pogácsával, harmonikaszóval.
Gálosfai Jenőné könyveit dedikálja

Sramlizene – harmonikán közreműködik: **Bilbili Salvatore**

Június 14. szombat, 18 óra:

„Az muzsikáló, hangicsáló szerszámok”

A zenélő gépek története a zenedoboztól a kintornáig

Mednyánszky Miklós előadása.

19.00 órakor **Sváb táncok** – előadják az Alerton Klub táncosai

20.00 órakor **Vacsora** – sváb töltött göngyölt hús,
petrezselymes újkrumplival, rizzsel vörösborral és rétes.

Vacsora közben **Költőverseny** – az alkalomra írt versek előadása

Vacsora után – sváb táncházt, és zene tánc, amíg a kedvünk tartja
Közreműködik: **Die Mondschein Kapelle** zenekar.

Június 15. vasárnap:

Főzőverseny és Sütiverseny – sváb ételek harmonikaszó mellett

(Kóstolójegyek 300 Ft-ért a helyszínen kaphatók.) 13.30-kor eredményhirdetés

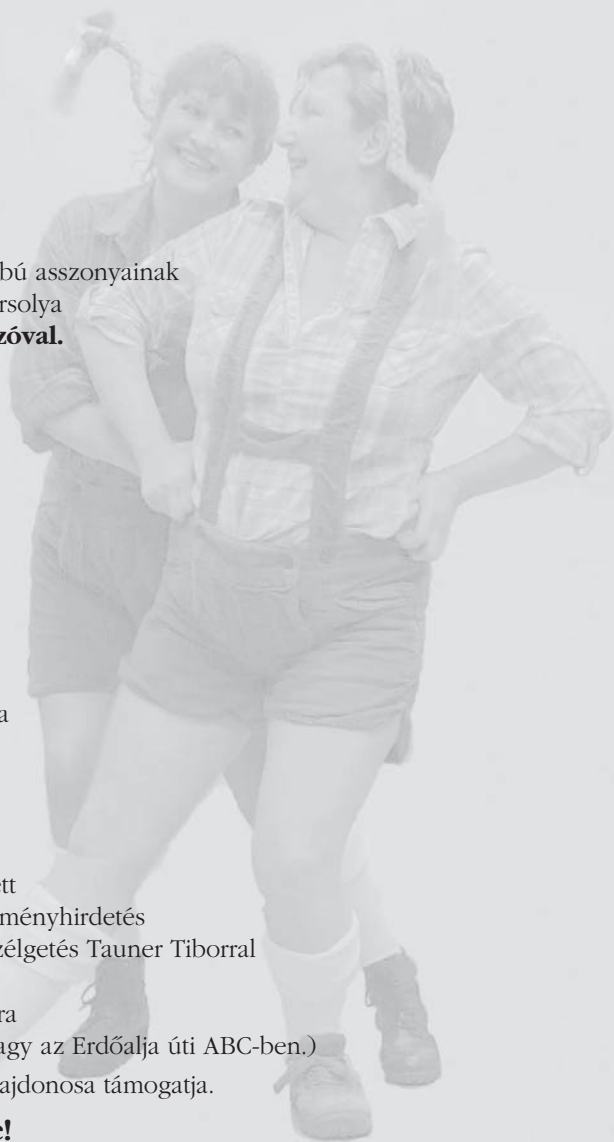
12.30 **Sváb szőlőművelés és kapcsolódó hagyományai** - beszélgetés Tauner Tiborral

További információ és jegyek vásárlása: Benyóné Dr. Mojzsis Dóra

(vacsorajegy 2500 Ft. Rendelhető a 30-333 2902 telefonszámon vagy az Erdőalja úti ABC-ben.)

A rendezvényt Csengődi István, a kiskőrösi ISTVÁN BORHÁZ tulajdonosa támogatja.

Mindenkit szeretettel vár az Egyesület Vezetősége!

Mese a hős vitéz gyerekről, aki megmentette a hazáját

Egyszer volt hol nem volt, volt egyszer egy fiú, aki az erdő mellett lakott. Nem akármilyen gyerek volt ám ő! Olyan volt az az egész gyerek, mint egy izomgombóc. Mindene különlegesen erős volt, a kezei, lábai, mindene, ahogy mondom. Amikor a labdát dobta a tanító nénije felé, olyan megcsavarva dobta, szegény asszonynak minden erejét össze kellett szednie, hogy el tudja kapni.

Hát még a nézése! Tudod, mikor mélyen belenézel valakinek a szemébe és ott mi mindent látsz! Mélyvizű tavak, suhogó fenyvesek, szelíd szarvasok, no, ez mind benne volt az ő tekintetében!

Hát ez a gyerek, egyszer azt mondja magában:

- Kicsit körbenézek én az ország határainál, minden rendben van-e.

Úgy is lett, elindult a határ felé - no, ez neki pont semmiség volt odáig elszaladni - odaért, és megdőbött.

Azt látta ugyanis, hogy a határnál harci helikopterek és repülőgépek sorakoznak, szépen, pontosan egymás mellett.

Mivel Dominiknak - szavamat ne felejtsem, így hívták a fiút - mérhetetlen ész, tudás volt a fejében, egyből rájött, hogy ezek itt bizony készülnek valamire. S az a valami nem egy kedves és baráti látogatás.

Dominik gondolkodott, törte a fejét, gyötörte az agysejtjeit, pakolta őket ide-oda a pályájukon, szinte szikrázott a feje, mit is tegyen most ő. Már késő valakinek szólni, ezek itt mindjárt nekiindulnak, az otthoniak meg éppen lefekvés előtt mossák a fogukat, készítik elő az esti olvasmányukat, mindennel el vannak foglalva, de az eget nem kémlelik. Ajaj! Ha ő most nem talál ki valamit nagy galiba lesz!

De nem hiába volt ez a gyerek az osztály kedvence, a dolgozatok sztárja, mert hirtelen eszébe jutott valami és elmosolyodott.

Lassan elkezdett kúszni a tábor felé, no, úgy kúszott, hogy ti azt gyerekek úgy láttátok volna, mintha a föld felszíne fölött suhanna valaki, de eszméletlen sebességgel. Valamiféle madárra gyanakodtatok volna, lefogadom. No, beért az ellenség táborába, szerzett egy több kilométer hosszú kötelet. Azt szépen és ügyesen matrőzcsomókkal felkötözte minden egyes repülőgép és helikopter farkára. Az egészet hozzákötözte a parancsnoki sátorhoz, a levest szállító tábori kamionhoz, a környéken lévő erdőhöz, aztán leült megpihenni.

Nem kellett sokáig várni, mert kijött egy hatalmas bajszú katonatiszt, és jelt adott a pilótáknak, azok felvették a szuper pilótásapkájukat,

szemüvegüket, mindenféle kütyüket a fülükbe nyomkodtak és szálltak befelé a gépeikbe. Egyszerre felbőggették a motort. Nagyon félelmetes volt!

Domi elsőhajtotta magát:

- Mi lesz veled édes hazám, Magyarország?

Hát az lett, hogy felszállt valamennyi, olyan ötven méternyire, aztán elkezdtek húzni maguk után a parancsnoki sátrat, a kamiont, tele levestel, na, az megbillent, kiömlött a zöldborsóleves, végig az erdőszélén, jöttek rá a sündisznók, mert az volt a kedvencük, éppen időben, mert akkor az erdő kezdett magától a levegőbe indulni. De a tölgyek meggondolták a dolgot és maradni akartak, így hát lecövekeltek magukat és szilárdan álltak. Néha kicsit elnevettek magukat, mert száz évben egyszer ha láttak ennyi sünikét zöldborsólevest falatozni. No, ha ők meggondolták magukat a repülő és helikopterek se bírtak továbbszállni. Ott pörögtek, erőlködtek a gépek, mint megannyi szédült cserebogár, míg ki nem fogyott az üzemanyag. Akkor aztán szépen egymás hegyire-hátára leestek.

- Hát, ezzel megvolnék - mondta Domi elégedetten.

Elindult hazafelé, mert érezte, hogy ebből otthon már magyarul-

codás lesz, hogy hol is járt, azt meg nem akarta, szerény gyerek volt Domi. Most kezdje azzal, hogy megvédte a hazát meg ilyenek, elég, ha az ember megvédi, nem kell azt még magyarul is.

Így történt, hogy Domi édesapja kővé meredve jött be reggel, mivel megnézte a híreket, és a fotókon a sarokban, az erdő szélén kit pillant meg? Hát persze, hogy az ő kisfiát, amint lopakodik elégedett kis mosollyal az arcán hazafelé irányban, körülötte meg a sok összegabalyodott repülőgép. Hogy a süniket most ne is említsem.

- Domikám, édes, drága magzatom, merre jártál te tegnap este? Csaknem megmentetted az országot? - kérdezte fiától.

- Ha már így rákérdeztél, meg, édesapám. De most sietek, mert mennem kell az iskolába.

- Kimondhatatlanul büszke vagyok rád! - mondta az édesapja és átölelte. No, akkor bejött az édesanyja, aki rögtön megértett mindent, mert az anyai szív megérzi a gyereke minden rezdülését, bejöttek a testvérei, akik amikor megtudták mindent olyan büszkék lettek a testvériükre, hogy a mosoly hetekig fénylett az arcukon.

Dominik meg is kapott minden fellelhető érmet meg kitüntetést, meg ami ezzel jár. A harcias pilóták meggondolták magukat és elmentek utasszállítóknak. Egyes egyedül a sünik szomorkodtak, ki tudja, mikor jár erre egy jószívű kiránduló és hoz nekik levekét?

Mikes Kriszta

Nem mese az, gyermek!

Nagy örömmel olvasom a lapban újabban megjelenő fogalmazásokat, verseket, melyek a közeli általános iskola kisiskolásainak remekei. Legtöbbünknek lenne mit tanulnia pozitív beállítottságukból. Amikor ilyen sorokkal találkozom. Újra megérint a világra való rácsodálkozás élményének varázsa.

Ők még ösztönösen tudják, amire mi inkább csak próbálunk emlékezni, hogy létezik egy varázslatos világ. Az álmok, a mesék világa valóság. A mesék történetei alapvető erkölcsi értékeket tanítanak, szimbólumai pedig átívelnek korokon, nemzedékeken.

Mindannyian a magunk teremtette világban élünk. Ha valaki csak „rossz” emberekkel találkozik, ha csak a negatív híreket hallja meg, akkor talán kicsit el kellene gondolkodnia saját maga és a világ viszonyán.

Ha rámosolygok valakire, ha kedvesen válaszolok, jóval ritkábban találkozom negatív reakcióval. Ha észreveszem a pozitív apróságokat is, ha tudok a napsütésnek is örülni, akkor már tettem egy lépést a felé a varázsvilág felé, amelyben még kisiskolásaink élnek.

A mesének gyógyító ereje van! Újabb kutatások, értekezések rögzítik tapasztalataikat a mesék közvetett hatásairól gyerekekre - és felnőttekre egyaránt. Amelyik gyerek olyan szerencsés, hogy sokat mesélnek

neki, sokkal könnyebben feldolgozza az őt ért negatív helyzeteket. Ráadásul ez az előny még felnőtt korunkra is megmarad. Napjaink ismert mesemondóinak sikere bizonyíték arra, hogy legtöbbször felnőtteknek is szívesen végigülünk egy-egy mesét.

Az a gyerek, aki a meséből tudja először, hogy gonosz lények is vannak a világban, a mese végére arról is értesül, hogy erre valamilyen megoldás igenis létezik. Ennek ellenpéldája a televízió, vagy internet előtt ülő társa, akit úgy érnek el ezek a negatív hatások, hogy legtöbbször nem kap megfelelő feloldást a helyzetre. A mese tehát pótolhatatlan.

Másik oldalról közelítve: a mesék, mondák világa tulajdonképpen jelöli az utat, melyre rálépve megtaláljuk elődeinkkel a kapcsolatot. Egy varázsszöveg, amin a legújabb nemzedék visszarepülhet a múltba.

A mesék, mondák különleges lényei pedig igenis léteznek! Még aki nem is hisz benne, időnként találkozhat a jószágos tündérrel, vagy a gonosz boszorkánnyal...

A többi, mesebeli figura pedig szintén létező. Lehet, hogy nem a jelenben, hanem a múltban, vagy a jövőben, vagy egy másik dimenzióban. Bizonyíték sem mellette, sem ellene nincs, tehát miért ne lehetne igaz?

Kívánok mindenkinek kellemes mese olvasást.

Mikóné Ormos Márta

Felhívás költő- versenyre

Óhegy Napok
-2014. június 14.,
szombat

Ismét lehetőséget adunk „rímfaragó” vagy költői vénával rendelkező vendégeinknek, hogy az alkalom ihlette verseiket a vacsorán előadják vagy előadassák, és ezzel „beírják” magukat az Óhegy Egyesület történetébe.

Díjazzuk az óbudaí svábok témakörében írott költeményeket. A legjobb opuszokat - hagyományainkhoz híven - közöljük majd az Óhegy Hírekben.

Tehát, tisztelt Hölgyek és Urak, „verse” fel!

„Az muzsikáló, hangicsáló szerszámok”

Mednyánszky Miklós előadása.
Június 14 szombat, 18 óra

2001 óta foglalkozom a hagyományos utcai zenélés egy különleges ágával, a kintornázással.

A XX. század harmincas évéig a pest-budai utcakép általánosan ismert és kedvelt része volt a kintornás. A zenegép hangos sípja vagy zongorát utánzó dallama gyakran megszólalt a bérházak udvarain, a vendéglők kerthelyiségeiben. El sem lehetett képzelni nyáresti multságot, lakodalmat a Tabánban, Gellérthegyen vagy Óbudán kintorna nélkül.

A legegyszerűbb, néhány sípos – családi otthonokban működtetett – madárorgonáktól a templomi zenészt helyettesítő automatákon keresztül a szekér nagyságú, dobokat, cintányérokat, húrokat megszólaltató zenegépig számtalan fajtáját ismerjük.

A zenélő automaták és szerkezetek története összekapcsolódott olyan nagy emberekkel, mint Leonardo da Vinci, Athanasius Kircher, a tudós jezsuita páter vagy a magyar Kempelen.

A kintorna a hangrögzítésre alkalmas fonográf elterjedéséig – sőt, sokáig még azt követően is – igen fontos szerepet játszott a köznapi emberek zenekultúrájában. Egy-egy új zenés színdarab, operett, opera népszerű betétdala, vagy egy új induló szinte már bemutatása másnapján megjelent az utcai zenészek repertoárjában. Neves zeneszerzők – Beethoven, Sztravinszkij, Ravel – alkottak zeneművet automatákra, írók, festők örökítették meg a kintornást.

Csak Budapesten – Újpest, Kispeszt és az egyéb városrészek külön városnak számítottak – a húszas harmincas években még évi 200-250 kintornás engedélyt adtak ki. A II. világháború után is működött közülük jó néhány. A kintornás élete sok művész ihletett meg. Az 1870-es években Tóth Ede írt színművet a "Kintornás családja" címmel, Kosztolányi, Karinthy és még jó néhány író, publicista örökítette meg a város alakjai között a zenegépek tulajdonosait. Hazánkban ennek ellenére az elmúlt évtizedekben a kintorna, a verkli, sípláda elfelejtődött.

Saját zenegéppemmel rendezvényeken, fesztiválokon, vásárokon gyakran fellépek. Játékomnak a gyerekek mellett azok az idősek örülnek, akik még fiatal korukban hallottak, láttak kintornást.

A verklizene mellett szívesen vállalom zenélő gépek restaurálását is. 2003-ban újítottam fel a Sípos Étterem zongoraverklijét, és azóta is számos kisebb-nagyobb sípládát, zenélő automatát javítottam, restauráltam már.

A mechanikus zenegépeket az e témákkal foglalkozó honlapjaimról és a Fekete Sas Kiadónál 2006-ban megjelent a „Kintorna – könyv egy elfelejtett hangszerről és egy megszűnt mesterségről” című könyvből ismerhetik meg az érdeklődők.

Mednyánszky Miklós

Elődeinkről...

Gálósfai Jenőné előadása

Óhegy Napok - 2014. június 13., péntek 18.00 óra

„Az óbudai Wittmann – Weber család késői gyermekeként láttam meg a napvilágot, az elmúlt század első harmadának végén.

Mint a legtöbb belőbudai kislány, én is a Szent Lujza Intézetben jártam ki az elemi iskolát, s mivel akkor még Óbudán nem volt leánygimnázium, Pestre jártam az Angolkisasszonyokhoz, ami az akkori légiriadós, háborús időkben nem is volt olyan egyszerű.

Érettségi után a legnagyobb meglepetésemre az

orvosi pálya helyett a műgyetemen találtam magam, az építész karon, ahol 1956 tavaszán diplomát szereztem. A diploma mellé, szüleim nem kis megrökönyödésére egy vőlegényt is prezentáltam nekik, aki az addigi családi hagyományokkal szemben bizony csak egy „Herklofene”, azaz ideszalajtott volt, nem bennszülött óbudai. Végül elfogadták, s annak rendje és módja szerint, 1957-ben megesküdünk. Házasságunknak egy leánygyermek gyümölcse

van, aki szintén építészmérnök. Négy unokánk reményit ad, hogy nem halnak ki a „Braunhaxlerék”. ...

Nyugdíjba menetelem után kezdtem intenzíven foglalkozni Óbuda, s ezen belül családom történetével, amelynek első, név szerint ismert tagja bizonyítottan az első 17 német telepés között volt, akik Óbudára települtek 1689-ben. Az ő leszármazottai a „Braunhaxlerék”, akik mára már csak a szívükben, emlékeikben őrzik őseik több évszázados szőlőművelő tevékenységét. ... Könyveimben is nekik szerettem volna emléket állítani.”

Gálósfai Jenőné
(született: Homoródy Hedvig,
Wittmann Magdolna leánya)

Bilbili Salvatore, a harmonikás

Az alábbiakban egy páratlanul tehetséges, fiatal művész szeretnénk bemutatni Önöknek.

Bilbili Salvatore 1966-ban született Tiranában. 9 éves kora óta játszik tangó-harmónikán. A konzervatóriumot Tiranában végezte el. Nagyzenekarban játszott 15 évig folyamatosan klarinéton, alto szaxofonon és harmónikán.

19 éve él Budapesten. Az

Országos Rendező Irodánál (ORI) szólistaként vizsgát tett. Körübelül 550 művet, dalt tud előadni. Szívesen játszik albán, görög, török, délszláv és német népzene, jazzt, olasz világlágereket, francia sanzonokat, argentin tangókat, angol, amerikai örökzöldeket. Repertoárjában szerepelnek

még Bach, Bellini, Mozart, Szosz-takovics, Monti, Schubert, Strauss, Brahms. Magyar zenét is játszik népdalokat, örökzöld dalokat, operett részleteket és "mulatós zenét".

Jelenleg szólistaként tangó-harmónikán játszik magas művészi színvonalon. Győződjön meg erről Ön is, jöjjön el az Óhegy Napok pénteki és vasárnapi rendezvényeire.

Benyőné Dr. Mojszis Dóra

Die Mondschein Kapelle

Óhegy Napok - 2014. június 14., szombat 18.00 óra

Az ős-Mondschein 1998 februárjában alakult és egészen 2000 szilveszteréig szinte alkalmi zenekarként létezett. A kezdeti szárnypróbálgatások közben kiválóan, tagcserek tartókatták a banda múltját, jelenlegi formában 2002 februárja óta működünk. Ha azt kérdezik, milyen zenét játszunk, azt szoktuk mondani: „Jót!”, a stílus ugyanis meghatározhatatlan. A hagyományos német és szlovák polkától a mulatós zenén át az örökzöld tánczenéig sok mindent felölel a repertoárunk. Legtöbbször esküvőkön, bálon, ritkábban céges rendezvényeken, zártkörű családi bulikon gondoskodunk a jó hangulatról. Többször felléptünk külföldön is, rendszeres vendégei vagyunk a hradistei (Szlovákia) fúvóstadálkozónak, de zenéltünk már Borszéken (Románia) és

A pilisörösvári Die Mondschein Kapelle zenekar mókás tagjai: Vadnai Márton, Müller István, Szabó Tamás, Ay Kornél, Poszmik Ferenc, Sebestyén János.

Gerstettenben (Németország) is. 2006-ban a finn Vikingline társaság Oktoberfestje alkalmával a cég egyik hajóján szolgáltattuk a talpalávalót a lelkes közönségnek. Igyekszünk fel-

lépéseink alkalmával minőségi élőzenével elősegíteni a jó hangulatot, hiszen ez mindenféle rendezvény sikerének elengedhetetlen kelléke.

www.mondscheinkapelle.hu

Ballagás, érettségi - 2014, 1944

Két évszám, két világ. Tizennyolc éves kis rokonom, Beáta, családunk egyik büszkesége fakó arccal tördeli kezéit és bájosan botladozik magassarkú cipőjében, roskadozik a ballagási csokrok alatt. Végre őt ünneplik és neki díszítették fel az alsósok a patinás iskolát, neki készült a tarisznya, de most először osztálykirándulás helyett érettségi vizsgán fog gyűrdödni a jövő héttől. A nagymama, nagyapja is ugyanezt tenné, ha most lenne nekik is 18 évesek. Kis rokonom Nagyapja 1944-ben érettségizett Patakon.

Az a tanév későn kezdődött és korán fejeződött be, a háború a legvéresebb korszakába fordult, a front az iskolákhoz közeledett. Volt olyan iskola, ami már az épületét is elvesztette, de a tanári kart is változtatta a harci helyzet. A menekültekkel az osztálylétszámok felduzzadtak, de a nagyvárosokban az áprilisi évzárásról már sokkal kevesebb nevet kellett leírni. Embert próbáló hónapok voltak azok. A tanárok tanítottak, utat mutattak, mentet-

tek. Tanítottak, ahogy tudtak. Navigálták a diákokat az ember-telen parancsok és ukázok között, hetek alatt egy életre való tudást és bölcsességet akartak adni tanítványaiknak. Menteni próbáltak, de megmenteni nem tudtak.

Az akkor érettségizők fölnőttek voltak, azzá tették őket a megpróbáltatások, veszteségek, a mentési és menekülési kísérletek. És mindegyiküknek menekülni valója volt az életkora miatt, nyugati szelektől, keleti áramlatoktól, az égből áldás helyett potyogó lövedékektől. Csakhogy érettségivel a kézben megiscsak jobb volt szaladni, a túlélés utáni életre készülni kellett.

Patakon az akkor érettségizőket már bevonták a polgári védelem tevékenységébe. Légmentesítő szolgálatként az eget kellett kémlelni, repülőket közeledtét jelezni. Vagy az iskolaváros, Patak közvilágítását kellett kikapcsolni este tízkor. Merész tanárok a legmerészebb diákjaikkal éjszakai portyára mentek titokban és a városba kitett német támadó feliratokat el-

dekorálták. Az oroszra később már nem maradt idő.

Hanem az érettségi akkor is komoly volt írásbeli és szóbeli, 44 diákból ötöt megbuktattak. Ők ősszel pótvizsgát tettek. A továbbtanulásnál a felvételi vizsga akkor nem volt divat. Az érettségi eredménye számított és abban az évben az egyetemre vinni kellett tíz származási okmányt is!

Évtizedekkel később ezek a '44-ben érettek ott tördelték kezüket gyerekeik érettségijénél, pedig nyugalom volt. De ők a kíméletünkért, a jó életünkért aggódtak, hogy ne kelljen nekünk semmi hasonlót átelnünk, mint amit ők éltek át.

Beáta, csak nyugodtan izguljál. Márai, Bródy, Berzsenyi és Arany, Pilinszky és Szakonyi, halmazok, képletek és függvények, Károly Róbert, a Napkirály, Marx és Görgey, veseműködés és szívbajok, a hőtágulás és atomi elektronok kísérjenek utadon a ballagási bankettig, egészen az egyetem kapujáig Téged és sok kedves társadat.

Molnár Andrea

Raffinéria sarok

Kerti grillezések

Raffinger Éva begyilakótársunk már többször bizonygatta az Óhegy Hírekben, hogy a konyhatündér nem vész el a konyhában, nem rabja a fakanálnak, hanem élvezettel, szórakozásból tesz-vesz és rittyent az asztalra szemrevaló finomságokat. Raffi receptjeiből az alapanyagok könnyen beszerezhetőek a közelben, hiszen nála alapul a bajlódás elkerülése. Raffi most kivisz minket a kertbe, hogy madárcsaj kísérelében elropogtassuk a parázson sült holmikot, vagy friss zöldegeket.

Tandori csirkemell (ahogy én csinálom).

1/2 liter tejfölbe 2 kávéskanál "tandori" -indiai- fűszerkeveréket, 3-4 zúzott fokhagymát kevés sóval belekeverünk. A filézett csirkemellet (1 db-ot 4 szeletre osztva) beleforgatjuk és 2-3 órán át pácolódni hagyjuk. Lassú parázson süjtjük.

Sértés tarja, vagy hosszú karaj.

Fontos, hogy ne klopfoljuk ki! Ezeket a húsokat már előző este is előkészíthetjük.

Olajat, mustárt, kevés sűrített paradicsomot, 3-4 gerezd fokhagymát, 1/2 citrom levét kevés sóval összekeverünk és a nem túl vékony, nem túl vastag szeleteket beleforgatjuk, letakarjuk és a hűtőhűvőben pácoljuk a sütésig.

A sütésnél ne legyünk türelmetlenek, várjuk meg amíg a tűzünk csendes parázsra lesz. Így süssük a hússukat, de arra is figyeljünk, hogy ne szárítsuk ki.

Két nagyon gyors kefires saláta.

- 1 kg sárgahüvelyű zöldbabot sós vízben megfőzzük, kihűtjük és cca 1,2 l kefirrel összekeverjük. Nagy csomó finomra vágott petrezselyemmel megszórjuk. Jót tesz neki egy éjjel a hűtőben.

- 2 db kigyó uborkát durva reszelőn lereszelünk. 4-5 zúzott fokhagymát, friss illatos fűszereket, őrölt fekete borsot kevés sőt cca 0,7 l kefirbe beledobunk és a reszelt uborkával összekeverjük.

Mind a két saláta kitűnő hűsítő nagy melegben. Remélem, idén nyáron meleg is lesz, így kihasználhatjuk hegyi lehetőségeinket egy kis baráti sütögetésre.

Jó étvágyat és jó szórakozást!
Raffinger Éva

Az ötórás tea Szomszédolás a Népházban, 2014. május 5.

Van egy bizonyos generáció, akinek többet is jelent, mint egy csésze jó tea. Hajdanán szinte ez volt az egyetlen komoly kapcsolatokat teremtő ismerkedési forma, táncos délután.

Ám a fehér asztal varázsa, akár egy kellemes teázgatás kapcsán, mindannyiunknak kellemes időtöltést jelentett, itt a Népházban is. Jobban megismerhettük egymást, beszélgetni lehetett, kiderült távolabb lakó kedves ismerősünkről milyen szívesen jött el párjával együtt hozzánk, már több alkalommal is.

Most az élet spontán hozta azokat a kedves fiatalokat körünkbe, akik szorgos mezőgazdasági tevékenységük termékeit kínálják bio-gazdaságukból.

Többen azonnal örömmel reagáltak, rendeltek is a heti rendszerességgel jelentkező finom zöldegekből. Habár látatlanban nagy bizalommal voltunk a még ismeretlen minőség és mennyiség tekintetében. A felmerült 4.000.-forintos rekeszenkénti ár vajon fedie-e ezt az ajánlatot. Aztán itt voltak a

Pipacs fiúk, az ifjú pékek, akik bemutatták készítményeiket. Vásároltuk is ezekből. Aki a biotermékek híve, vagy kénytelen figyelni az elfogyasztott ételekre, most itt a közelben megtalálhatja ezeket. Nem kell keresgélni, elutazni távolabbi helyekre. A magasabb árakat, talán idővel, meg lehet szokni. Főleg, ha arra gondolunk a patikaszerrek magasabb árával összevetve a fenti termékek ára nem is olyan vészes. Azt is említette valaki, végül is azzá válunk, amit elfogyasztunk. Ennek a gondolatnak pedig, fontos mondandója van. Amíg a boltjuk beindul, talán már május közepe felé, a szerdai zöldegszállítás napon Ők is hoznak a finom pékárukból ide a Népházba. Ezt az ötletet adtuk az ifjú pékeknek, értékelték is, sőt, törődésnek tekintették.

Öröm látni, amikor a fiatalok tervezgetve élnek, akarnak valamit, tesznek a napi megélhetésükért. Reális jövőképük van.

Aztán ott volt még a délután fénypontja, az öröm-zenélés.

Amikor négy, idősebb, kedves barátunk direkt azért jött el hozzánk, hogy délutánunk hangulatát színesítsék.

A Napsugár Band! Áldott volt, fényes, és szívet melengető a muzsikájuk. Ezeknek a daloknak szövege van, mondandója és dallama. Énekelhető, elringató, életigenlő talpalávaló. Aki az ilyenfajta zenei élményben „megfűrdözik” bizony mondom Nektek: elandalodik, feltöltődik, és jobb lesz az életkedve. Rohanó világunkban ez pedig, unikum, kifejezetten ajándék.

Jó lenne velük többször találkozni. Szívesen hallgattuk volna őket ott akár reggelig - Ha az „az ott” ott nem lett volna...

Ezt a fajta zenét csak úgy lehet közvetíteni, ha annak is öröm, aki műveli. Barátaink napi munkájuk mellett „hangolják” a gitárokat, a dobokat, a billentyűket.

Köszönjük a rendezőknek a jó szándékot, kiváló jó egészséget mindannyiunknak, a közeli viszontlátás reményében:

W. Grass

Duna-forrástól a Duna mentén Óbudára!

A Breg patak mentén parkoltunk, de abba a díszes parkba, ahol a Brigach patakkal egyesülve „Duna-forrás” lesz, oda nem lehetett bejutni, mert a park átépítés alatt állt.

Az autót néhol messze kanyarodott a keskeny Dunától, de Sigmaringen előtt már a sok lefutó pataktól kiszélesedett. Ulm és Regensburg városa nagy élmény volt. Mint idegenvezetőnkől hallottuk, e városok a Magyarországra igyekvő sváboknak gyülekező helyei voltak. Kiss Kati a vízre szálló svábok dunaparti emlékművénél – rájuk emlékezve – gyertyás koszorút eresztett a vízre, bízva abban, hogy az Óbudáig leúszik. A városház oromzatán a freskó a schachtelt ábrázolja, parkány alatt Óbuda-Pest címerével. Tanulságos volt az eskü ház, ahol a polgármester minden évben leteszi az esküt a város alkotmányára. De élmények között kiemelkedett a háborúban érintetlenül maradt Münster, az 1300-as évektől épülő öthajós templom.

Sok autóbuszozás után jól esett Kelheimnél a Duna vizén hajóközni, a sziklák közé szorult folyó látványát élvezgetni. Aztán jött Regensburg, Passau a három folyó, a Duna, az Inn és az IIs városa, a Melki apátság, Krems kedves utcái, végül Bécs sokunknak már jól ismert dómja és a Stefan platz.

A Duna és a Morva összefolyásánál bejártuk

Dévény büszke várát, amely már a római kori borostyánút kereskedőt is látta. Szépen fejlődik Pozsony belvárosa, az egyetlen épen maradt óvárosi kaputól, a Mihály kaputól induló főutcája számos nevezetes épülettel határos.

Utunk során nem csak a Duna menti városok kultúrájából kaptunk ízelítőt. Programunkat a folyamszabályozásban igen jártas útitársunk, dr. Csemez Attila tájépítész, egyetemi tanár gazdagította. Bemutatott a Duna mentén több vízi műtárgyat, például Kelheimnél a Duna-Majna közti, 1848-ból megmaradt keskeny Ludwig csatornát, és a későbbi, hajózható Duna-Majna-Rajna csatorna torkolatát, majd Passau alatt az 1954-ben épült első dunai vízlépcsőt. Szlovák területen ismertette a Bős-Nagymarosi vízlépcső történetének műszaki vonatkozásait, majd végigjártuk a csúnyi duzzasztóművet, ami alatt mesterséges rafting pálya épült. A bőszi vízlépcsőnél pedig végignéztük egy nagy hajó átzsilipelését.

Ulmi Városháza - schabtell

Az út hosszú volt, 2400 km, de megérte, mégha egy-egy városban nem is tartózkodtunk annyit, mint amennyit megérdemelt volna.

F. L.

Kelheim - Dunaszoros

Bős átzsilipelés

A harmadik napon ...

Én is részt vettem az egyesületi kiránduláson, s úgy döntöttem, hogy a fordulatokban gazdag napról írok egy kis beszámolót.

Bizony ez a nap nem kezdődött valami jól. Kicsit hűvös volt, szemerkélt az eső. Korán, fél nyolckor indultunk Ulmból, hogy időben odaérjünk a bennünket Kelheimben váró hajóhoz. Nem volt szerencsénk, elképesztően zsúfolt volt az út. Vezetőink úgy döntöttek, hogy gyorsabban tudunk haladni más útvonalon. Egy ideig valóban így volt, eső mosdatta szép tájakon, kedves kis falvakon haladtunk át. Hangulatunkat az is javította, hogy közben kisütött a nap.

Azután egyik faluban nagy-hirtelen megállt a busz. Kiderült a defekt, kereket kellett cserélni.

A társaság leszállt a buszról, sétálgatott, nézgette a szép házakat, kerteket, virágokat, és talált egy nagyon helyre kis kocsmát is. Míg a pilóták elintézték a kerékcsere, mi igen kellemesen éreztük magunkat. Igaz, lekéstük a hajót, de ebből sem lett semmi baj, szerencsére egy későbbi hajóval utazhattunk.

Azután hamar megérkeztünk a kikötőbe, és ragyogó napsütésben beszálltunk a hajóba, hogy a Weltenburg kolostorhoz hajózzunk. A szoroson keresztül, gyönyörű sziklás, erdős partok között haladtunk. Nem vagyok költő, nem tudom szavakkal érzékeltetni a látvány szépségét!

A kolostorhoz érve megnéztük az épület-

együttet. Aki szomjas volt, ihatott sört, hűsölhetett vagy gyönyörködhetett a templomban, s természetesen megnézhetette az itt árusított emléktárgyakat.

Én az egyik kirakatban megláttam egy fából faragott, mives kis szobrocskát. Egy kéz, s benne egy kisgyermek. Az unokám jutott eszembe, s az a mondas, hogy valakit a Sors vagy Isten a tenyerén hordoz. Arra gondoltam, hogy a kisunokám sorsa így alakuljon! Megvettem a kis szobrot emlékül.

A hajóút visszafelé is csodálatos volt, és ez a nap még jó néhány kellemes programot tartogatott számunkra.

L. Á.

Ismerjük fel és óvjuk természeti kincseinket!

A csonthéjas gyümölcsseink közül az igen kedvelt és változatos fajtáival kiemelkedik az **őszi barack**.

Őszibarack (*Prunus persica* (L.) Batsch). Nyugat-kínai eredetű, már Kr. előtt az V. században is termesztett kedvenc gyümölcs. Európa mediterrán vidékein a római birodalom idején terjedt el. *Rózsaféle*. Igen sok fajtáját nemesítették ki. A fajták között vannak „szörösek”, „kopaszok” (nektarinok), fehér és sárga húsúak, magvaválók és duránciak. Virágzásuk április, május; termésérésük elhúzódó: júniustól szeptember közepéig. Termőtájai: Buda vidéki (itt a Hegyen - amíg nem építették be ennyire – sok őszibarackos volt!), Pest-, Csongrád-, Bács-Kiskun-, Somogy-, Fejér-, Baranya megye. Felhasználása sokféle: friss fogyasztás, konzervipar, stb. Metszése szakértelmet igényel! Veszélyezteteti a *tafrina* gomba, ami a leveleit támadja meg a levéltevekkel együtt. Ezért a permetezést nem lehet elkerülni! Alacsonyabb szénhidrát (9 g/100g) tartalma miatt cukorbetegség is fogyaszthatják Vitaminjai: E, B1, B2, biotin, *folsav*, C.

Ásványi anyagai: kálium, kalcium, magnézium, foszfor, kevés vas. Utóérő gyümölcs. Érett állapotában célszerű „fürdő-

kádban” fogyasztani. Magas víztartalma miatt fontos „vízpótló” táplálék.

Őszibarack krémleves habgaluskával. Kevés cukorral, citromhéjjal, szegfűszeggel puhára főzzük a még kemény, zöldhúsú barackot. Ha kihűlt, átmixeljük és 1 dl tejjel simára kevert liszttel behabarva felfőzzük. Tojáshabot verünk kevés cukorral, és a forró levesbe habgaluskákat főzünk, mint a madártejben. Lehűtve fogyasztjuk.

Baracksaláta. Személyenként 2 sárgahúsú őszibarack, 1 evőkanál

porcukor, 2 likőröspohár likőr (ánizs, kömény, vagy triple sec), ¼ citrom leve, ½ dl tejszín. A cikkekre vágott gyümölcsöt megszórjuk cukorral, citromlével, likőrrel és egy órára behűtjük. Tálaláskor üvegtányérba téve megöntözzük tejszínnel vagy tejszínhabbal.

Őszibarackpite. Porhanyós tésztát gyúrunk (30 dkg liszt, 20 dkg margarin, 10 dkg cukor, 1 tojássárgája, kevés tejföl), 1 kg barackot meghámozunk és felszeleljük és a két lapra nyújtott tésztá közé rendezzük, kevés órölt dióval megszórjuk, és kicsit megcukrozzuk. Ha megsült, baracklekvárt kis vízzel, rummal felfőzzük és a pite tetejét ezzel bevonjuk.

Sült baracksemege. 1 kg-os barackbefőtt, ½ csésze cukor, 1 kis kanál fahéj, 1 evőkanál liszt, ¼ csésze margarin, babapiskóta, tejszínhab. Lapos, kikent tűzálló tálba fektetjük domború oldalukkal felfelé a barackokat. Elkeverjük a cukrot, lisztet, fahéjat és rászórjuk a barackokra, majd egyenesen rakunk rá apró forgácsokra vágott margarint. Félbetörjük a piskótákat és pár percre tejbé áztatjuk, majd körben haladva kirakjuk a tálba. Mérsékelt lángon világosra sütjük, és külön adjuk hozzá a tejszínhabot.

Jó étvágyat,

Stollmayer Ákosné

Kerti dolgaink

A népi jóslás szerint jó lesz a termés. Ezt ígéri az Orbán napi eső, hajnalban esett. A jó termésért tennünk is kell a kertben.

Kezdődik az őszi, és a kajszibarackon a gyümölcs ritkítása. Ha sokat hagyunk, nem fejlődik ki szépen, és az a jövő évi termőrügyek kialakulására is rossz hatással lehet. Általánosan két meghagyott gyümölcs között férjen el elméletileg egy érett harmadik.

Ritkíthatók a körték is. A most jelentkező János napi hajtásokat felhasználhatjuk a korona erősítéséhez. A őszin is végezhetjük a hajtásválogatást. Rajzik a pajzstetű, a fiatal alakok érzékenyebbek. Gyéríthetők. Figyeljünk az almamolyra, varasodásra.

Szőlőben fejezzük be a hajtásválogatást, és végezzük a kötözést. Az erősen szeles napok ezt különösen indokolják.

Ezt várják kúszó, és futó dísznövényeink is. Az íriszfajták most virágzanak. Ezután jól szaporíthatók. Az elvirágzott magasnövésű évelőket, ha visszavágjuk, még jöhetnek szép oldalhajtások. Az elvirágzott rózsáknál a meghagyott utolsó szem a koronából kifelé álljon.

Mind a növényvédelemnél, mind a lombrágyázásnál vegyük figyelembe a hirtelen jött magas hőmérsékletet.

Kiscinkéim kirepültek. Már csak a "fürdőben" jelennek meg szinte naponta. Gondoskodjunk vízről!

Eredményes, jó munkát kíván.

Ort János kertész

Miért ütköznek a madarak az ablaknak?

A minap ismét egy éles koppanást hallottam a hátsó front egyik ablaka felől és kinézve megint csak egy vergődő rigófit láttam. Mire kiértem hozzá, már élettelenül feküdt a kis áldozat. A télen egy kisrigó a kezemben halt meg, mert sérülésén már nem lehetett segíteni, de leltem már madártetemet az ablak alatt máskor is. Most is elpityeredtem. Megcsapott a halál fuvallata.

Tavaly nyáron egy ilyen eset után Ort Jánoshoz, a hegyeink kertészéhez rohantam, tudtam ornitológus hajlamairól. A beszélgetésünket azzal zártuk, hogy reméljük a legjobbakat. De hát mivégre ez a tolokodás szárnyas lakótársainkól?

Nem tolokodás, hanem a látszat csal. A Magyar Madártani Egyesület honlapján (www.mme.hu) Orbán Zoltán tollából és fotóiból egy érthető és mulatságos összeállítást találtam a nagyváros üvegfalú irodaházai és a társasházak sajnálkozó, védekező lakói számára. A leírás szerint a madaraknak, ugyanúgy, mint nekünk, embereknek, meg kell tanulniuk a szem számára nem látható felületet, az üveget felismerni. Meg kell tanulni a visszatükröződések is, amik azt a látszatot

keltik, hogy szabad a közlekedés, nincs akadály. Azok a madarak, amik nem tanulták meg felismerni az üveget, teljes sebességgel nekirepülnek az ablaknak.

A fejsérülés, a nyakcsigolya sérülése végzetes, de jobb esetben egy bódult állapot utáni nyugalom helyrebillentheti a sérült begyeseket.

Csetlik-botlik az emberfia, ha a természetes élet határára kerül a civilizált világában, eseten próbálkozásai a védekezésre mulatságosak. Van, aki ragadozómadár sziluettel próbálkozik, még hozzá művészi alkotással, ám ilyenkor könnyen elvesznek a ragadozókra jellemző jegyek és már semmi riasztó nincs a dologban.

Ort János kesergett, hogy az ő kicsi ablakának is van, hogy nekirepül madár és már nem tud segíteni rajta. Ő arra intett, figyeljek, hogy a ragadozó sziluett elriasztja ugyan az ég madarait az ablaktól és így óvja őket az ütközéstől, de akkor elriasztja az etetőtől is, amit én raktam ki a házhoz közel.

Létezik az elszánt madárvédők számára sűrű tejuveg csíkozás, ami az embert megfosztja a zavartalan kilátástól, mintha rács mögül néznék

ki. Vagy szólnak híradások speciális fóliáról, ami belülről észrevehetetlen, kívülről madárriasztó. Használható még szunyogháló, vagy zajkeltő szélcsengők, madzagra felfűzött pillepalackos és egyéb fantáziatornák szüleményei, de mindmind az etetőtől is riasztanak.

Ha hangos koppanást hallunk és odakint menthető madarat találunk, teendők a következők. Vegyünk egy üres kalitkát, vagy egy dobozkát, rakjunk bele magot, vizet. Tegyük óvatosan a sérült, bódult tollast és vigyük sötét, csöndes, egyenes hőmérsékletű helyre néhány órára, egy éjszakára. Ha másnap mindenféle kapacitás nélkül hajlandó elrepülni, akkor győztünk, mármint, hogy legyőzte a megrázkódást a madárka. Ha nem, akkor madármentő helyet kell keressünk, ahol megpróbálják gyógyítani.

Remélve hát a legjobbakat, most megyek és megtöltöm az itatót. Nyár van, így az etetőt üresen hagyom, de vizet most is adok nekik. Erre bízhatok minden nyájas olvasót. Véleményt, tanácsot szívesen veszek az ügyben.

Molnár Andrea

Amit a serről tudni lehet (5. rész)

Cégérek, céh címerek

A középkorban minden céhbeli mesterségnek külön címere volt. De minden foglalkozásnak is megvolt a maga védőszentje, akit személyében vagy szimbólumában feltüntettek az illető céh pecsétjén vagy zászlaján.

A serfőző céhek legkorábbi szentje Myrai Szent Miklós volt, akiről a Mikulást neveztek el. Mint ismeretes, ez a szent három, arannyal tömött erszénnyel váltott meg három erényes leányzót a bűntől. A középkorban ezeket az arannyal teli erszényeket először aranyalmának, azaz narancsnak, később mindenféle déligyümölcsnek, végül bármely gyümölcsnek, azután meg árpának fogták fel, így lett Szt. Miklós a serfőzők védőszentje.

Elterjedt volt Szent Dorottya tisztelete is, mert a legenda szerint, amikor fejét vették a keresztényüldözések idején, egy angyal jelent meg előtte gyümölcscsel telt kosárral, amit némi fantáziával a serfőzéshez használt fűszereknek és gabonaféléknek fogtak fel.

Szent Flórián tisztelete a 15. században terjedt el a serfőzőknél. Flórián egy római százados volt, akit hitéért kivégeztek és testét a Dunába dobták. De tetemét a víz kivetette. Ekkor máglyán akarták elégetni, de egy hirtelen kerekedett zápor a tüzet kioltotta. A régi, fából épített serfőző házak könnyen tüzet fogtak, ezért azokat kizárólag a város peremére építették, lehetőleg folyóvíz közelébe. Ez utóbbi tény nemcsak a fellobbanó tüzek oltására biztosította a vizet, de bőséges alapanyagul szolgált a serkésztetéshez is. Így lett Szent Flórián a serfőzők védőszentje is, nemcsak a

tűzoltóké. Szentjévé vált ezen kívül Flórián mindazon mesterségeknek, amelyek valamilyen módon kapcsolatba kerültek a füsttel, a tűzzel, így pl. a kályharakóknak, tégláégetőknek, de a húsfüstölés okán a henteseknek is.

Szent Flórián képét vagy szobrát láthatjuk számtalan egyházi épületben, templomban is.

Érdemes felfedeznünk képét az óbudai és az újlaki /régi nevén Jakabfalva/ templomban. Szent Flóriánt választotta védőszentjének kerületünk, Óbuda, ünnepét május 3-án egész napos ünnepség keretében üli meg a lakosság.

A céházaslókon kívül, amelyek a céh szentjét ábrázolják, a céheknek címereik is voltak, amelyen mesterségük eszközeit tüntették fel: a maláta forgató lapátot, a serléhűtő kádakat, a komló termését a komlótoぼzt, stb.

A fogadók cégerein gyakran „Gambrinus király” képét tüntették fel. Gambrinus egy valós személy volt, Első János flandriai király, aki 1241-ben fejlesztette ki a serfőzés mai szóhasználatát, elve, technológiáját és a serfőző céheket a mai Belgium területén. A legenda szerint a király titokban serfőző inasnak állt és így tanulta ki a mesterség

minden csínját, bínját, amit azután a céhek kialakításakor hasznosított.

Ez a történet természetesen csak legenda, de a cégereken ábrázolt testes király egy hordón ülve üdvözlésképpen magasra emeli a habzó serrel teli serlegét, ami jókedvre deríti és a kocsmába invitálja az inni vágyó embereket.

Gálosfai Jenőné

Mesék Lojzi király udvarából

Buta libák

Lojzi király vidáman ébredt új birodalmában az Erdőalján, uralkodásának az első reggelén, épp az udvarhölgyei előtt egy pillanattal. Köszöntötték egymást billegve, csámpázva, tollas-pihés toalettjüket rendezgették. Lojzi úgy gondolta, hogy felébreszti a napot. Keljen csak föl, úgy van az rendjén! Azzal kijött palotájából, leugrott a létráról és egy egészséges, szép, hosszú kukorékolást adott elő. Jött is mindjárt a nap nagy vörös korongjával, ránevetett Lojzira: jövök már, látod, itt is vagyok!

Hanem a gazdasszony is megjelent ott a nagy ház ablakában, szeméit dörzsölgetve. Ijedten nézett körbe, hogy mit szólnak a szomszédok a korai zajongáshoz.

- Mit szólnának? Örülnek! – felelte Lojzi.

A gazdasszony még morgott egy kicsit, köszöntötte nagy álmosan ő is a napot, majd elégedetten szimatolt körbe. A szomszédok fenn vannak, legalább is az egyikük biztos fenn van és kávéfőz, a kávéillat ott úszott a levegőben. És bizony, a fák közül meg is jelent Eszti szomszéd, kezében tálcan két csésze gözölgő fekete nedű! A tollasoknak káposztatorzsát hozott. A gazdasszony sebtében össze-

kapta magát, szaladt kifele, útközben még kiengedte a ketrecajtó mögött nézelődő Lojzi kakast és a négy tyúkocskát. Eszti üdvözlésére szaladtak mind és elmesélték neki, hogy mit álmodtak az éjjel.

- Na, ti aztán nem vagytok buta libák! – nevetett elismerően Eszti.

- Miért, azok milyenek? – kérdezték kórusban Lojzi és a tyúkocskák.

- Elmesélem nektek. Még most is elfog a nevetés, ha rájuk gondolok, pedig már nagyon régen történt.

Körülülték hát Eszti, sütkéreztek a reggeli napsütésben és ki-ki a saját reggelijét csipegette.

- Gyerekkoromban volt egy csapat libák. Falun laktunk. Édesanyám minden reggel kihajtotta őket a falu szélére, a patakpartra, ahol egész nap elváltak magukkal. Fürödtek, eszegettek, gágogtak. Aztán napszállta előtt elindultak hazafelé maguktól. Tudták, melyik a mi kapunk, odáig eltotyogtak szépen riszál-

va, himbálózva. Mintha, mondjuk, ma itt az Erdőalja úton totyognának haza. Szép látvány lenne, nem?

Bólogatott a gazdasszony, a tyúkok elgondolkodva bökdösték a káposzta torzsát. Elberregett egy busz, amitől egy kicsit meg is ijedtek. Ő most nem mennének arra az útra, még elütné őket valami. Eszti folytatta.

- Hanem az sehogy nem fért a libák buta fejébe, hogy a kapun nem tudnak átbújni. Csak dugták a fejüket a kerítés rácsain, fúltak már meg, de csak tülekedtek, nyomakodtak egymás hegyén-hátán. Amikor odamentem a kapuhoz és szóltam hozzájuk, rám se hederítettek, lökdösődtek tovább. Aztán kitértam szélesre a kaput és nagy örömmel, a lendülettől csörre bukva, egymást fellökdösve, óriási csatakiáltással rohantak szálláshegyükre. Elképzeltetek, milyen bukfencet hányt némelyik. Hanem, ti nem vagytok ilyenek, ugye? – fejezte be a mesét szomszédasszonyunk.

Lojzi király elégedett bólogatással jelezte, hogy ők tényleg nem buták. A tyúkok kotkodálva megköszönték a torzsát, aztán elköszöntek. Elvégre sürgős dolguk van, kell menni a kertbe, széjjelézni, birtokba venni fűt, fát, vadvirágot, be kell lakniuk a birodalmat. De azért óvatosan odasandítottak a kapura, ahol a libák buták.

Orebouszky Vali

Iskolai hírek

Korábbi versenyekről is szívesen beszámolunk és közzéteszük a márciusi kerületi rajzversenyen előkelő helyezést elért diákjaink névsorát: Rubin Blanka (5. o.) 1. helyezés; Bittsánsky Cecília (2. b) a 2. helyen végzett, és a fővárosi mezőnyben 11. lett; Héjja-Nagy Alexandra (4. a) 4. helyezett; Paár Endre (5. o.) 4. helyezett; Alekseev Alex (6. a) 6.-7. hely; Ferenczi Anna (7. o.) 3. helyezés; Doncseva Krisztina (8. o.) 7. helyezés.

Iskolánk tanítványai, akik immáron az országos diákolimpia aranyérmét is megszerezték aerobik kategóriában: Szalai Júlia (2.b), Gesztesi Panka (1.o.), Zsolnai Boróka (2.a)

A kerületi, Wagner születésének 200. évfordulója alkalmából a kerületi Pedagógiai Intézet Ének pályázatán a 7. osztályos Kádár Gellért és Ferenczi Anna 1. helyezést ért el Bükkfalviné Kocsis Beáta inspirálásának köszönhetően.

Borbára Délia (3. o.) 2., Zimmermann Gergő (3. o.) 6., Nagy Villő (4. a) 2., Stenner Dávid (4. a) 4. helyezést ért a kerületi Pais Creative English Competition Versenyen. Kapás Richárd tanár úrnak és diákjainak szeretettel gratulálunk.

Az angol nyelvű kerületi környezetvédelmi vetélkedőben 3.-8. évfolyamosaink vegyes csoportokban vettek részt. A IV. és V. helyeken végeztek.

Május 6-án megtartottuk XX. Angol szalonunkat. Az alsós évfolyamok mintegy másfél órában mutattak be szemelvényeket, természetesen egy ilyen alkalom kevés ahhoz, hogy az egész éves munkát teljességében vonulassa fel, de erre nincs is mindig szükség, hiszen a szülők egész évben érdeklődéssel figyelik gyermeküket, és szükség esetén támogatják őket.

Május 9-én, „...pénteken fogyasztóvédelmi verseny volt az iskolában, Aranka néni és

Eszter néni szervezésében. A verseny célja az volt elsősorban, hogy megismerkedjünk a fogyasztóvédelemmel, megismerjük az árusok kötelességeit és a fogyasztók, vevők jogait, és az ezekről szóló törvényekről is legyen fogalmunk. A fogyasztóvédelem ismeretében könnyebben tudunk védekezni az átverések, becsapások ellen. A versenyen csoportokban voltak a diákok, akik a kérdésekre számítógép segítségével is válaszolhattak. A verseny résztvevői szerint jól sikerült a megmértetés.” (Kádár Gellért 7. o.)

Intézményünkben másodsor tartottunk ilyen típusú kompetenciafejlesztést. Az első helyen Seres Luca és Ferenczi Anna, valamint Szilágyi Zsófia végzett, a hetedik osztályból.

A világon május utolsó hétfője hagyományosan a gyermeknap. Mi, az Erdőalján tanítók

gyakran úgy érezzük, hogy nálunk minden nap gyermeknap, de nem biztos, hogy ebben egyetértünk tanítványainkkal. Az azonban kétségtelen, hogy a nebulók a három legkedvesebb nap között tartják számon az iskolai gyermeknap rendezvényeket: ilyenkor lehet revánst venni az előző 365 napért. Idén is jól megbüntettek minket nebulóink, 2:1-re kikapunk a tanár-diák röplabdamerkőzésen. Bánatunkat azonban csökkentette, hogy a nagyon jó hangulat meccset egy hasonlóan vidám játékos vetélkedő követte Sáringer Ágnes fáradozásainak köszönhetően, és Müller Ibolya tanárnő kémiai laborjában fantasztikus amerikai palacsinták készültek a gyermekeknek. Az is enyhe vigasz, hogy tudjuk: a legjobb tanárokon túltesznek tanítványaik.

Kádár Eszter

A háromnapos osztálykirándulás

Szerda reggel volt. Az osztály esőben a buszhoz sétált a szülőkkel együtt. Néhány perc múlva a busz elindult, mi pedig vidáman integettünk szüleinknek.

Nagyjából két óra múlva a busz megállt Székesfehérvárnál. Ez volt kirándulásunk első megállója. A buszról leszállva a székesfehérvári plázába mentünk, ahol találkozunk az idegenvezetőnkkel. Az idegenvezető kedves néni volt, akitől sok érdekes dolgot tudhatunk meg. Jártunk szép templomokban, és megtudtuk például azt is, hogy a várost Géza fejedelem alapította.

Amikor az izgalmas vezetést véget ért, újra buszba szálltunk. Eredetileg Gorsiumba mentünk volna, de mivel mindenki átfagyott az esős és szeles időben, rögtön a balatonlellei Kalória gyermeküdülőbe, azaz a szálláshelyre mentünk.

A ház, amelyet kaptunk, mindennek nagyon tetszett. A földszinten a lányok, míg az emeleten a fiúk laktak. Minden szoba lakói kényelmesen berendezkedtek, és kitalálták a szobájuk nevét. Ezután elmentünk vacsorázni. A finom, meleg étel mellé az osztály nagy öröme jégkrém is járt. Vacsora után megnéztük a Balatont. Itt hatalmas szél fújt, és a víz ki is csapott a partra. Néhány gyerek rendszeren el is ázott, mivel túl közel ment a vízhez.

Másnap reggel, mikor mindenki elkészült, elmentünk reggelizni, ami nagyon finom volt. Amikor ez megvolt, Bea néni és Árpai bácsi szobarend-néző körútra indultak. Holtversenyben a lányosztályok lettek az elsők. A vesztes fiúosztály érdekelte ki a nappali kitakarítását.

Ebéd előtt elindultunk megkeresni a Gömbkilátót, ám mindenki fá-

zott, inkább visszafordultunk. Az ínycsiklandozó ebéd után Keszthely felé vettük az irányt. Itt végignéztük a Festetics-kastély pompás termeit, majd átmentünk a mellette lévő múzeumba. Ebben a múzeumban sok szép hintót és kocsit láthattunk. Valamelyikbe bele is lehetett ülni. A következő múzeum, amelybe ellátogattunk, szintén nagyon látványos volt. Rengeteg kitömött állatot szépen kidolgozott díszlettel, amely eredeti élőhelyüket tükrözte. Ugyanebben az épületben modellvasúti szerelvények közlekedtek az óriási terepasztalon. Azt hiszem, ez mindenkinek nagyon tetszett. Élményekkel telten mentünk vissza a szállásra, ahol a főépületben márt vár minket a finom vacsora.

Péntek reggel mindenki, amint felkelt, hozzálátott a pakolásához. A reggeli ismét kitűnő volt. Amikor már mindenki kész volt, bepako-

lunk a buszba, és elindultunk Tihanyba.

Itt először végignéztük, milyen szuvenírek kaphatók, és aki akart, vehetett is. Mikor végignéztük szinte az összes boltot, elmentünk a Fogas csárdába ebédelni. Ezután jóllakottan mentünk a tihanyi apátságához. Először egy filmet néztünk róla, majd megnéztük belülről is a gyönyörű, barokk stílusú templomot – ezt az idegenvezetőtől tudtuk meg. Ebben a templomban temették el I. Andrást királyt, akinek sírját meg is néhettük.

Tihanyból már egyenesen hazaindultunk. Az iskolánál már vártak minket a szülők a zuhogó esőben.

Nagyon jó és izgalmas volt az osztálykirándulás. Remélem, egy év múlva is megjövök!

Szögi Nóra
5. osztály

Pedagógusnapra

A II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola tanulója vagyok. Nagyon szeretem a tanárokat, mert kedvesek, aranyosak és persze viccesek is. Minden tanárnak meg szeretném köszönni azt, ahogy év közben lelkesen tanítanak minket, gondoskodnak rólunk, szeretnek minket.

Köszönöm a történelmet, földrajzot, amit Szirtes Csaba bácsi tanít. Csaba bácsi órái viccesek, és az órákon vetíteni szokott, hogy jobban el tudjuk képzelni, milyen is lehetett az élet az ókorban vagy a középkorban.

Köszönöm a matematikát Müller Ibolya néninek. Ibolya néninél jobb tanárt nem tudtam volna elképzelni. Nagyon jól megtanítja a tananyagot, emellett kedves és gondoskodó is. Ha valamit nem értünk, elmagyarázza és gyakorló lapokat ad nekünk, hogy jobban értsük az anyagot. Az ő órái felejthetetlenek.

Köszönöm a rajzot, a hon- és népművészetet Gál Lajosnak. Megismerteti velünk a színek világát, megtanít jól rajzolni, nagyon érdekes tanár.

Hallottatok már tanulás módszertanról? Most már én is tudom, hogy mi ez, mert Farkasvölgyi Judit néni elmondta, megértette velünk, hogyan készülünk az órákra, hogyan készítsük el a leckéket. Játékokkal ismerkedünk meg, és közben észre sem vesszük, milyen okosak lettünk.

Köszönöm az éneket, mert Bea néni arra is megtanított. És persze arra is, hogy nem is szoprán va-

gyok, hanem alt, máris jobb hallgatni a fürdőszobai dalolászásomat. És most már azt is tudjuk tőle, mert erkölcsstanon ezt is hallottuk, hogy mennyire kell tisztelni a másik embert, elfogadni úgy, ahogy van, és mi is tehetünk azért, hogy szebb legyen az életünk. Bea néni imádom!

Köszönöm az informatikát Kőrödy Albert, vagy ahogy mindenki ismeri, Beró bácsinak. Tőle tudom, hogyan kell meghívót szerkeszteni és az „imagine logo”-val ügyeskedni. De tőle tudom azt is, mert technikán megmutatta, milyen szép cd-tokot lehet anyák napjára készíteni. Néha picit haragos, de hamar megenyhül a szíve.

Szerettek mozogni? Én nagyon! De ezt sem lehet csak úgy tudás nélkül csinálni. Ezt mondta el Edit néni nekünk. Most már tudjuk, hogyan kell labdát vezetni, gyorsan futni, röplabdázni. Nagyon szeretek kimenni velem a szabad levegőre mozogni.

Most már kezdem érteni a do, does-os kérdések szerkesztését is, mivel angol órán Zsuzsa néni ezt is elmondta. És ha valamit nem értek? Leül velem az ebédlőben és elmagyarázza. Nagyon jó órákat tart.

Köszönöm a biológiát Ági néni. Most már azt is tudjuk, hogyan élnek a giliszták, hogyan fejlődnek a tulipánok. Nagyon szeretem Ági néni is, mert kedves, és napközben rengeteget játszhatunk együtt.

Kit is hagytam ki a felsorolásból? Hát, igen, a mi osztályfőnökünket, magyar tanárunkat és egyben az

iskola igazgatóját, Árpi bácsit! Ő tartja a legjobb irodalom és nyelvtan órákat. Vicces, jószívű és imádja az én kicsi pónimat is, Szellőcskét. Most már sok közös élményünk is lett, hiszen osztálykiránduláson voltunk együtt Balatonlelén.

Nem szeretnék megfedkezni azokról a tanárokról sem, akik alsó tagozatban tanítottak: Gabi néni és Mónika néni, de azokról sem, akivel még nem találkoztunk órán, hiszen nem minket tanítanak. Hála mindenért, amit a diákokért tesztek!

Van ám közös is a tanárokból: ha valami bánatunk van, problémánk, mindegyikhez odamehetünk segítséget kérni, mert szeretnek minket. És a szeretetüket mivel is tudnánk meghálálni? Kezdjük hát egy pedagógusnapra köszöntővel!

NAGYON BOLDOG
PEDAGÓGUSNAPOT KÍVÁNUNK
MINDEN PEDAGÓGUSNAK!

Paár Viktória (5. o.)

Cseh Janka 5. osztály

Pedagógusnapra

*Fogadjátok el ezt
a csokor virágot,
mert megtanítottátok
nekünk a világot!*

*Tanítotok nekünk
angolt és földrajzot,
bioszt és persze
testnevelés is volt.*

*A matekot ki ne
bagyjuk, hisz az is jó
legyen akár eső,
nap, felbő, vagy tán bő.*

*Persze élmény is van más,
nem csak sok tanulás:
versenyek, s mellé még
osztálykirándulás.*

*És még megnéztük
azt a János vitézt,
igaz, jó hosszú volt,
de benne volt minden rész.*

*Könyv is volt rendesen:
Koldus és királyfi.
éneke, és technika,
s lehet reszelni, vágni.*

*Fogadjátok el ezt
a pár szővirágot,
mert megtanítottátok
nekünk a világot!*

Pedagógusnapra sok szeretettel

Egy évben egyszer jut eszünkbe, hogy megköszönjük a pedagógusoknak a munkájukat, az egész évi odafigyelésüket és megértésüket. Köszönjük ezeknek a tanároknak, hogy ezt a gyönyörű munkát választották, és mellette minket megtanítottak a fegyelemre, tiszteletra, miattuk visszük valamire az életben.

Paár Endre a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola 5. osztályos tanulója vagyok. 14 tantárgyunk van. Kedvenc tantárgyaim a történelem, matematika és testnevelés. Csaba bácsiban nekem az tetszik, hogy mindig érdekes órákat tart, és alaposan előkészül minden alkalomra. Aki nála odafigyel órán, az már a fél anyagot megtanulja. Ibolya néni azt szeretem, mert mindent jól elmagyaráz, és sok

matematika versenyen lehet nála részt venni. A dolgozatok könnyűek, ha megtanultad a házi feladatokat. Edit néni azért szeretem, mert sok érdekes játékot tanulunk testnevelés órán. Mostanában ugyan pénteken úszáson vagyunk, bár úszni nem szeret az összes gyerek, de az úzás végi játékot mindenki imádja. A többi óra is nagyon izgalmas, főleg az irodalom és a nyelvtan. Ezeket a tantárgyakat Árpi bácsi tartja, aki mellest az osztályfőnökünk is. Azokat a dolgokat, amit meg kell tanulni, kivetíti a táblára. Sokszor játszunk az órákon, viszont aki beszélget, kap tőle egy mínusz. Játékosan tanulunk nála, nagyon jó tanár. Informatikán Beró bácsi kicsit szigorú. A másik csoport óra után

sokszor játszik, de mi az internetet sem kapcsolhatjuk be. Nagyon sok hasznos ismeretet és érdekes dolgokat mutat. Ági néni a természetismeret tanárunk, aki mindig be szokott hozni valamit az órára, ami a témához kapcsolatos. Mindent elmagyaráz, és jól a fejünkbe vési a tanulnivalót. Ott van még Zsuzsa néni, az angoltanárunk, aki kedves és megértő. Ha rosszul sikerül a dolgozatunk, írhatunk nála javítót. Sokszor megynék vele föl a könyvtárba filmet nézni. Bea néni az szeretem, hogy vicces, de emellett szigorú is. Erkölcsstan órán sokszor játszunk vele jeleneteket, amik egész jól sikerülnek. Ő tanítja az éneket is.

Azért szeretek erdőalás lenni, mert csak jó és kedves pedagógus

segít a tanulásban. Ezeket a pedagógusokon kívül még sok tanárunk volt, akikről nem meséltem, kérdezzétek a kicsiket! Azt az egyet elárulhatom, hogy mind egyikük nagyon szeret minket, és viszont szeretjük őket.

Paár Endre (5. o.)

*Ha valakivel találkozol, ne arra gondold, hogy mit használhatna neked,
hanem hogy te mivel lehetnél a szolgálatára.
Lev Tolsztoj*

TISZTELT KERÜLETIEK!

Óbuda a gondoskodó város. Az ismert jelszó mögött az önkormányzatnak az a szándéka áll, hogy a lehető legbiztonságosabb szociális védőhálót hozza létre a kerületben.

Az intézményhálózat kiépült, a segítségre szoruló kerületiek pedig az önkormányzat mellett a civil szervezetek és egyházak támogatására is számíthatnak. A gondoskodó város azonban több ennél. Arról ismerhető meg, hogy lakói sem közömbösek egymás iránt. Felelősséget éreznek a mellettük élő emberért, s szükség esetén segítséget nyújtanak az idős szomszédnak, a betegséggel küzdő kisgyermekes szülőnek. Így épül az erős és gondoskodó közösség.

Annak érdekében, hogy ki-ki könnyen eligazodhasson a lehetőségek között, önkormányzatunk elkészített egy hasznos, összefoglaló kiadványt. Ebben az érdeklődő egy helyen olvashat a III. kerületben működő egészségügyi, szociális és gyermekjóléti intézményekről, állami, fővárosi, kerületi, illetve egyházi és civil fenntartású bontásban is. Megtalálja a pénzületi és természetben adható szolgáltatások és támogatások részleteit, de szerepel benne a különböző szociális területeket érintő kerekasztal fórumok és rendezvények leírása is. A prevenció jelentőségének hangsúlyozása érdekében külön fejezet foglalkozik a sport és rekreációs lehetőségek bemutatásával.

Azt szeretnénk, ha ez az ingyenes kiadvány mindenkire eljutna, de a költségek kímélése miatt nem áll módunkban minden postaládába továbbítani, így a városrész közintézményeiben tesszük elérhetővé, melyeket az alábbi helyszíneken találhatnak meg:

- az önkormányzat Szociális Szolgáltató Főosztálya
- önkormányzati ügyfélszolgálati irodái
- szociális szolgáltató intézmények, idősek klubja
- orvosi rendelők, házi orvosi rendelők, kórház
- Óbudai Kulturális Központ intézményei
- Máltai játszóterek

A kiadvány a 06 1 4378-663-as telefonszámon, vagy az hadnagyne.monika@obuda.hu e-mail címen is megrendelhető, illetve letölthető a www.obuda.hu honlapról. Reméljük, a füzet hozzásegít ahhoz, hogy megoldást találjanak saját, vagy a környezetükben szükségét szenvedők gondjaira.

Óbuda-Békásmegyer, 2014. június

Bús Balázs
polgármester

AZ EGYESÜLET HÍREI

„Egynek minden nehéz,
sokaknak
semmi sem lehetetlen”

Elhunyt dr. Fehérvári József

Szomorú szívvel tudatjuk, hogy dr. Fehérvári József, 1994-2010 között az óbuda-békásmegyeri Német Kisebbségi Önkormányzat elnöke, a "BRAUNHAXLER" Óbudai Német Hagyományokat Ápoló Közhasznú Egyesület egyik alapító tagja és 1994-1998 között ügyvezető elnöke, 2014. május 28-án, türelemmel viselt, sok szenvedéssel járó hosszú betegség után meghalt.

Az első kisebbségi választások (1994) után megalakult Német Kisebbségi Önkormányzat testületének dr. Fehérvári József vezetésével szinte a semmiből kellett elkezdenie a munkát, megszervezték a Német Kisebbségi Önkormányzat működését, nagy segítséget nyújtottak a német nemzetiségi oktatás beindításához, összeállították a mind a mai napig érvényes tevékenységi programot. Dr. Fehérvári József, bár ő maga szigetcsépi sváb származású, évtizedeken át az óbuda-békásmegyeri és a magyarországi németek kultúrája, hagyományai és anyanyelve megőrzéséért dolgozott. Életművéért 2011. január 8-án a Kongresszusi Központban megtartott hagyományos galaesten megkapta a Magyarországi Németek Önkormányzata legmagasabb kitüntetését, az „Ehrendadel in Gold” (Arany Kitűző Díjat), melyet Heinek Ottó, a Magyarországi Németek Országos Önkormányzatának elnöke adott át részére.

Temetése 2014. június 13-án, pénteken 12,00 órakor lesz az Óbudai Temetőben, lelki üdvéért a gyászmise 18,00 órakor lesz a Szent Péter és Pál Főplébániatemplomban.

Neubrandt Istvánné
Német Nemzetiségi Önkormányzat
elnöke

Közgyűlési beszámoló

Az egyesület megtartotta a 2014. évi rendes közgyűlését, amelyen a tagok jóváhagyták a 2013. év gazdálkodásáról szóló jelentést, a közhasznúsági jelentést, valamint a 2014. év gazdálkodásának tervezetét.

A 7,7 mFt költségvetésű, közhasznú Egyesület 264 tagot tart nyilván, az aktív taglétszámot (a szervezésben rendszeresen és a rendezvényeken tevékenyen résztvevőket) 200-ra becsüli.

A közgyűlés, az egyesület a

közhasznú jogállásának megtartása érdekében, módosította alapszabályát. Összhangba hozta „a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárás szabályokról” szóló 2011. évi CLXXXI. törvény rendelkezéseivel. Konkrét jogszabályi hivatkozással jelölte meg a közérdekű tevékenységet, miszerint közhasznú tevékenysége során ápolja a közösségi kulturális hagyományokat, társaséletet segítő közösségi programokat szervez. Támogatja a la-

kosság művészeti kezdeményezéseit, részt vesz a helyi kulturális örökség védelmében. Segíti a helyi lakosság közügyekben való részvételét, különös tekintettel a helyi településrendezési, környezet egészségügyi célok megvalósításában a biokultúra terjesztésében.

Az Egyesület változatlan célja harmonikus egyensúlyt találni a kultúra, a szórakozás, a tanulás, és a közügyek gyakorlása között, a Hegyvidék lakói javára.

Felcsuti László

Főző- és Sütiverseny

Óhegy legjobb szakácsa és az Óhegy legjobb sütise cím elnyeréséért.
Óhegy Napok - 2014. június 15., vasárnap

Felhívjuk a vállalkozó szellemű amatőr szakács- és cukrászjelölteket, hogy az Óhegy Napok harmadik napján megrendezendő főző- és sütiversenyre még jelentkezhetnek a rendezvény szervezőjénél, Benyóné Dr. Mojszis Dóránál (tel.: 30-333 2902). A készítenő mennyiség szakácsoknak 15-20 adag étel, a cukrászoknak egy tepszi sütemény, vagy torta.

Szakácsoknak az ételt reggeltől a helyszínen kell elkészíteni, eszközöket mindenki hoz magával. A süteményeket kész állapotban, jelíges borítékkal el látva (a borítékban a névvel és a sütemény címével, esetleg receptjével) kell a Népházban átadni, aznap 13 óráig. Költségtérítés előzetes egyeztetés alapján.

Ajánlott szakirodalom: Gálosfai Jenőné: Óbuda régi ízei, Horváth Péter: Vendéglátás Óbudán című könyvek, vagy éppen a nagymama otthon őrzött, kézzel írt szakácskönyve.

A zsűri elnöke Szabó Magdolna, az Óbudai Önkormányzat főtanácsosa, a zsűri tagjai Gálosfai Hédy, az Óbuda régi ízei könyv szerzője, és további felkért szakértők. A cím elnyerésével együtt egy serleget adunk át, valamint felrójuk nevét az egyesület vitrinében őrzött serleg talpazatára, a korábbi győztesek neve mellé. Akinek pedig nevét már korábban kétszer rávésték, az a serleget magával viheti.

Egyesület Vezetősége

Állandó programok a Tábörhegyi Népházban

1037 Budapest, Toronya u. 33.

Jóga mindenkinek	h.	17.00-18.30
Társastánc	k.	20.00-21.30
Pilates torna (Tenki)	sz., cs.	8.00-10.00
Pilates torna (Naményi)	sz., p.	17.00-18.00
Gyerekbalett	sz., p.	17.00-18.00
Kreatív tánc leányoknak	k., cs.	17.00-18.00
Női torna	k., cs.	18.00-19.00
Férfi torna	k., cs.	19.30-20.30
Bridzs klub	sz.	18.00-22.00
Játéklklub	cs.	15.00 - estig

Egyesületi iroda nyitva tartása: szerdán 17.00-19.00 h-ig, a hét többi napján előre egyeztetett időpontban, tel.: 430 1326. Gondnok: Gáspár Aranka, tel.: 30-899 5320. Bejárat a Népház udvaráról.

APRÓHIRDETÉSEK

- **Ha KERTES HÁZRÉSzt szeretne** vásárolni itt a Tábör-hegyen, kérem hívja fel a tulajdonost a 20 501 0054 telefonszámon.
- **Angol tanítás, korrepetálás** a Testvérhegyen diplomás tanárnőnél. Tel.:20-213 1738.
- **Kézi és gépi pedikűr a Hegyen!** Kérésre házhoz is megyek! Tel.: 20-243 3154
- **Bütorklinika a hegyen!** Mindenféle bútor javítása, felújítása, antik és stílbútorok szakszerű restaurálása! Tel: 388 2464 vagy 30-754 3188

Varga Mihály miniszter,
a Fidesz 4-es választókerület
országgyűlési képviselője megbízásából

Dr. Kővári Béla ügyvéd ingyenes jogsegélyt tart

a Tábörhegyi Népházban(Toronya utca 33.)
minden hónap második csütörtökén 18-20 óráig.

Legközelebb június 12-én.
Bejelentkezés nem szükséges.

További információ az 1035 Bp., Váradi utca 17.

Fidesz-KDNP irodában,
vagy a 20-200 0017 telefonszámon.

ÓHEGY-HÍREK

HAVILAP (MKM 226.674/1998)

Kiadja: Óbuda Hegyvidékiek Egyesülete,
1037 Bp., Toronya u. 33. Telefon: 430-1326
E-mail: egyesulet@ohegy.hu, web: www.ohegy.hu
Felelős kiadó: Felcsuti László elnök.
Szerkesztő: Mikés Kriszta, Molnár Andrea,
Varga Szabolcs.

Hirdetésfelvétel: Óhegy Egyesület. Telefon: 430-1326.
Előkészítés: Petit Typo Bt. Nyomás: MédiaPress 1990 Kft.
Megjelenik: 3000 példányban

HEGYVIDÉKIEK INGATLANIRODÁJA

Építési telkek, családi házak, újépítésű és használt lakások értékesítése és bérbeadása

ÓBUDALUX INGATLANIRODA

E-mail: obudalux@oi.hu

Forster Judit
irodavezető-építész

TESTVÉRHEGY,
TÁBORHEGY,
REMETEHEGY,
MÁTYÁSHEGY

150 aktuális ingatlant
kereső ügyfél,
300 eladó vagy
kiadó ingatlan ajánlat

1037 Budapest,
Erdőalja út 46.

Hívjon bizalommal!
30-696-696-9, 1-242-1096

www.obudalux.hu, www.obudaihegyvidek.hu

SÁGI MAGDI INGATLANIRODÁJA

Óbuda - Hegyvidéki ingatlanok

értékesítése, bérbeadása

Sági Magdolna irodavezető
1037 Bp., Hegyláb u. 5.
Mobil: 30-378 5113, tel./fax: 388 5919
E-mail: sagimagdi1@gmail.com
www.sagimagdi.ingatlan.com

TÁRSASHÁZAK KÖZÖS KÉPVISELETE

Tíz éves gyakorlattal vállaljuk társasházak teljeskörű közös képviselőt, különösen csőd közeli, rosszul gazdálkodó házak helyzetének javítását, működőképessé tételét, rövid határidőn belül.

Papp Ágnes
1037 Budapest,
Kiscelli köz 11.
30 548-1778
1 368-4994

A szokottnál három héttel korábban, a bővös, viharos május közepén mentek osztályaink három napos kirándulásra. Egészségesen tértek baza, néhány nap alatt kipibenték fáradalmaikat, és vidáman számoltak be az erdei iskola programjairól. Képen az 5. osztályosok láthatók, a balatonlellei Kalória Gyermeküdülőkben.